

ترامپ، پهلوی، پمپئو

برخی بازیگران فراری و...

قبل و حین خشونت های اخیر

چه می گفتند؟

چه کسی فرمان خشونت داد

۴۴۰۰ همت تسهیلات بانکی در دست ۵۰۰ شرکت خاص است

افق گشایی با ساماندهی تسهیلات بانکی

بارش های خوب برف، ذخایر استراتژیک آبی کشور را به حد قابل توجهی رسانده است

ایران رو سفید شد

به چهره مرگ زل بزید

فائقه سادات میرصمدی
نویسنده و مستندساز

شاید تا سه، چهار سال قبل خوشحال بودیم که فرزندان ما در دهه های ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ به دنیا آمده اند. شاید تا مدتی قبل گزاره «نسل سوخته» را برای دهه شخصی هامناسب می دانستیم، اما حالا با اتفاق هایی که پشت سر هم رخ می دهد، دلمان به حال این بچه ها و نوجوان های می سوزد. دهه شخصی ها جنگ را تجربه کردند، آن هم چه جنگی! طولانی و بلاتکلیف و بچه های ما جنگ چند روزه را به چشم دیدند و بعد هم با دشمنی مواجه شدند که تا پشت در خانه شان آمده بود و به زبان فارسی حرف می زد. فرق ما با فرزندانمان چیست؟ چرا با وجود ترس و اضطراب بمباران های گسترده در شهر های مختلف ایران، ما می توانستیم شاد باشیم و دوستان زیادی در محله داشته باشیم و برای بازی وقت کم بیاوریم؟ ما مقاوم تربیت شده بودیم. ما هر هفته در مراسم تشییع یک شهید شرکت می کردیم و مبهور بودیم از اینکه پیام های همدلی روی در و دیوار، حاوی «تبریک» بود، نه «تسلیت»! ما تعجب می کردیم از اینکه مادر و خواهر و همسر شهید، جانش از غصه به لب آمده ولی صبور بودند و بر سر و سینه نمی زدند؟ نمی دانستیم این چه مرگی است که آداب و مراسمش با تمام سوگواری ها تفاوت دارد.

ما بچه های شجاعی تربیت شده بودیم. یاد گرفته بودیم چطور با جنگ و با احتمال قریب مرگ، زندگی کنیم. ما یاد گرفته بودیم در چهره مرگ زل بزیم و نترسیم!

اما بچه های امروز به دلیل تفاوت های نسلی و سبک زندگی بدون چالش، صبور و اهل مشاهده نیستند؛ به جای دیدن، توجه و تأمل، سؤال می پرسند و پیش از ما، دشمن است که پاسخی برایش فراهم کرده و تحویلش می دهد. البته این نوجوان ها در مرکز بمباران رسانه ها قرار گرفته اند و به قدری حمله های رسانه ای شدید است که به دیده های خود اعتماد ندارند و فقط شنیده ها و تصاویر ویدئویی ماهواره ای و شبکه های اجتماعی را باور می کنند.

ما نسل خوش شانسى بودیم که شجاع تربیت شدیم، با اینکه مدام در به در یافتن پناهگاه بودیم، اما از صدای ترقه بازی پسر بچه همسایه نمی ترسیدیم. یا وقتی سر و صدایی از ساختمان نیمه کاره سر کوچه می شنیدیم، چشم هایمان از ترس گرد نمی شد.

ما خیلی خوش شانس بودیم که یک دشمن مشترک داشتیم. در مدرسه، پارک، جمع های خانوادگی و تمام جامعه، کسی نبود که حکومت را در مسئله جنگ، مقصر بداند یا کسی را پیدا نمی کردیم که از صدام دفاع کند، اما فرزندان ما در دورانی به بلوغ فکری و سیاسی و اجتماعی رسیدند که تشنت عجیبی در جامعه حاکم است.

ادامه در صفحه ۷

برخاستن و ایستادن ایران

مسعود زمانی مقدم
جامعه شناس

ایران، این سرزمین کهن، در گذر از امواج پرتلاطم تاریخ، در ژرفای وجودش همواره آموخته است که از دل بحران ها، آگاهی های تازه و ظرفیت های ناشکفته را شکوفا کند، چنان که در دشواری ها آگاهی نیز زاده می شود. چنین است که بحران های سیاسی - اجتماعی هویت ملی را بار دیگر برای ایرانیان یادآور می شوند. امروز نیز «برخاستن ایران» واقعیتی است برآمده از ایمان راسخ به اصالت فرهنگی و انسجام اجتماعی که در طول قرن ها در هم تنیده شده است. این برخاستن، ناشی از ایستادگی مردمی است که بر مبنای ظرفیت تمدنی این سرزمین حاضرند از هویت جمعی خود حتی در سخت ترین شرایط پاسداری کنند.

ایران به مثابه یک گنجینه فرهنگی، متشکل از اقلیم ها و اقوام گوناگون با زبان ها، گویش ها، آداب و رسوم و هنر های متفاوت اما به هم پیوسته است. این گوناگونی، به لطف هویت غنی ایرانی - اسلامی، به عاملی برای انسجام بدل شده است. هویتی که چون چتری گسترده، همه این رنگارنگی ها را در ذیل مفهوم واحد «ایران» گرد آورده و پیوندی ناگسستنی از همبستگی ملی پدید آورده است. این ظرفیت عظیم، در ناخود آگاه جمعی و تاریخی مردم این سرزمین نهفته و در لحظات سرنوشت ساز - از دفاع در جنگ هشت ساله و جنگ دوازده روزه تا مقابله با فشار ها و دسیسه های خارجی و داخلی سال های اخیر - با شکوهی مثال زدنی ظهور می کند. این وحدت، بارو و حصار مستحکمی در برابر هرگونه تلاش برای تضعیف تمامیت ارضی و یکپارچگی ملی است؛ و نیک می دانیم که ایران در تمامیت ارضی اش است که برپا می ماند. باید توجه داشت که محور اصلی این وحدت ریشه دار، مردم ایران هستند. از این رو، جذب و مشارکت فعال تمامی اقشار و گروه های اجتماعی در فرایندهای ملی بیش از پیش ضروری است. تاریخ نشان داده که هرگاه ملت ایران با آگاهی و اراده در صحنه حاضر شده اند، توطئه های ایران ستیزانه و تجزیه طلبانه به سرانجامی نرسیده است. درس روشن این تجربه آن است که «دخیل بستن

به بیگانه» ره به جایی نمی برد و آزادی حقیقی در سایه

استقلال و عزت ملی معنا می یابد.

ادامه در صفحه ۷

چرا چشم آمریکا به دنبال پدیده چینی جهان پلتفرمی است

ترامپ دنبال کنترل امریکن جونیورها

رئیس مرکز مطالعات، برنامه ریزی و تعالی علوم انسانی و هنر دانشگاه آزاد

در گفت وگو با «فرهیختگان»:

نقطه شروع مهارت افزایی بازنگری سرفصل ها است

تحلیل «فرهیختگان» از لیست نامزدهای اسکار

خطر مضمون زدگی